

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra TITANIA HOLDT BRYLLUP

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 58. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen09val-shoot-idm140624413585440/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

Storskjald som et Mønster for Lovenes Overholdelse ikke blot i de grundlæggende Paragrafer, men i de sjældneste og fineste Undtagelsestilfælde. Og uden blusel over billedet sluttes der således af: Sparsomme, men tunge og gyldne drypper Draaberne fra den glødende Kolbe, om hvilken den i de himmelige Kunster indviede Digter-Alkymist sysler.

Tilbage blandt anmeldelserne står blot at nævne P[oul] L[e-
vin]s omtale i *Tilskueren*, oktober 1927. Han nævner først *Hundrede Taels*, roser novellen, men anker over bibliografien: *Fortegnelsen er ikke fuldstændig, siger Udgiverne, men hvorfor er den ikke det? Enten-eller.* Dernæst roser han kort ungdoms-
digtene i *Titania* (...), citerer indledningsstrofen til *Karne-
vallet* og slutter ædrueligt: *Desuden indeholder Hefteet nogle
Vers om forskellige Drikkevarer; Kendere vil sikkert vide at
vurdere dem paa rette Maade.*

Som det ses falder anmelderne frasat Kai Friis Møller en-
ten tilbage til kendte klicheer, hvadenten disse nu er negative
eller positive, eller de hæfter sig ved kuriosa såsom digterens
forhold til spiritus og metrik. Det må komme dem til gode, at
Claussen selv har været i tvivl, hvad kladden til efterskriften
nok så tydeligt bevidner (se s. 77). Han har tydeligvis været i
stafnød, og når han nu beslutter at udgive de mest omfangs-
rige arbejder: *Karnevallet*, *Besøget i Himlen* og *Mordet i
Værsthuset*, der alle ligger før århundredskiftet, er det ikke
uden betænkeligheder. De to første har et for Claussen usæd-
vanligt didaktisk og firkantet præg; det sidste kan tolkes i en
nihilistisk ånd, som i grunden ikke er ham fremmed, men som
han offentligt ikke ville vedkende sig: det ligger nu *udenfor
Programmet*. *Karnevallet*, der er samtidig med *Kyllingesorger*
og arbejdet med *Unge Bander*, gentager for så vidt kun sidst-
nævntes umulige forlovelsessituation og -historie, her i kon-
centreret og sørgmodig bevisning og med en anden pige som
genstand for den sværmeriske ynglings drømmerier. Selvfør-
dobligen: Djæveln, Mefisto, Lucifer overfor munken, asketen,
den kristuslignende forsager kendes også fra andre værker og
digte – men ses vel ikke så tydeligt og grelt beskrevet som i

dette symbolistiske spil om masker, der har samme morale og bedrøvelige udgang som *Mordet i Værtshuset*: komplottet mislykkes, man kan ikke både elske pigen og så samtidig gøre sig håb om vinding og gevinster på drømmeplanet. Kai Friis Møllers karakteristik af Per som *en hellig Taabe* er vist ikke helt ved siden af, men skulle nogle finde på at sætte lighedstegn mellem den forliebte og fromme tjener og så forfatterens alter ego, er det forståeligt, at Claussen har været helt betænkelig ved at lade det trykke.

Betænelighederne kommer til udtryk i et interview i *Politiken* (*Hos Sophus Claussen*, 8.9.1927, sign. Kureren), hvor Claussen samtidig – naturligt nok anledningen taget i betragtning – hæfter sig ved sit udgangspunkt og på spørgsmålet, om *Tiden nu [er] meget forskellig fra dengang*, svarer: *Man er ved at vende tilbage til Tiden for fyrretyve Aar siden. Vi var baade Naturalister og Romantikere, kort sagt – Surrealister . . .* og henviser til *Apollinaire* og *Dadaismen*. Derfor er det vel også forståeligt, at han genoptager arbejdet med det ufuldendte ungdomsværk *Fortællingen om Rosen* – og lader katekismusdigtet *Besøget i Himlen* genoptrykke, da det dog med et troværdigt *Tonefald* [indeholder] en *Antagelse af visse evige, elskelige Sandheder* (*Titania holder Bryllup*, *Nationaltidende* 8.9.1927, sign. Clerk). Disse sandheder – lagt i munden på endnu en djævel, en *Lucifertilbeder* (jf. C-formen) – angår begreberne *Kærlighed* og *Geni*, de to grundstørrelser i den unge Claussens tankeverden, hvortil der refereres i *Fa V 147*, *He VI 157* og hvorom der kan læses i den samlede efterskrift i bind IX. Nu som dengang søges de samme idealer fastholdt. På spørgsmålet: *Hvad er Forskellen paa Dem som Digter den Gang og nu? Hvilken Udvikling har fundet Sted?* svarer SC: – *De samme Ting findes i et Menneske fra Fødsel til Grav; de smaa Dele, hvoraf et Menneske bestaar, selve Anlægspræget, som Professor W. Johannsen kalder det, forandres ikke. Men det er jo saadan, at man arbejder først med ganske enkelte Momenter, efterhaanden lægger man nye til, for Nyanvendelse*